

ÁNH SÁNG THE LIGHT

SỐ 752

June 2nd 2024. Vol. 49. No. 6
SỐ 752 Chúa Nhứt, ngày 2 tháng 6 năm 2024

TÌNH YÊU CHÚA ĐANG CÓ Trong Cơ-Đốc Nhân

YÊU – cái thứ tình-cảm thi-vị nhứt mà cũng rắc-rối nhứt. Nó thật là huyền-ảo mà cũng là thực-hữu. Nó mènh-mông đấy, nhưng lầm lúc không rộng quá vòng tay. Mọi tình cảm không biết nó phát xuất từ đâu, trong co-thể, nhưng tình yêu thì người ta lại nhất quyết nó phát xuất từ trái tim (?). Rồi tùy theo mức độ, phản-ứng thu và phát tình yêu, con người với trí tưởng-tượng đã tô màu hồng lên trái tim, dầu nõn vốn dã hồng. Vẫn chưa đủ, người ta còn cho nó trổ hoa, đơm lá và có cả hương thơm. Mạnh-liệt hơn cho nó chút lửa, biến nó thành hỏa diệm sơn trong thời-kỳ hoạt động mạnh nhứt. Hoặc cho nó màu sám té lạnh như mảnh đất cằn cỗi sỏi đá; lạnh-lùng như băng sơn. Đôi khi rướm máu vỡ tan tành, dầu hình thù nó không mảy-may biến chuyển.

YÊU – Chúng ta cũng lúng túng như Tiển Xuân:
 Yêu là cái mà ta không tả được
 Một khi yêu là phải chuốc tình yêu,
YÊU – Chúng ta cũng chịu như Xuân-Diệu:
 Lá sao cắt nghĩa được tình yêu
 Có nghĩa gì dầu một buổi chiều
 Nó chiếm hồn ta bằng nắng nhat
 Bằng mây nhẹ-nhé, gió hiu-hiu.

Tình yêu là một phần quan-trọng trong cuộc sống. Thiếu nó cuộc sống trở nên vô nghĩa.
 Bởi vậy sống là yêu
 Muốn sống mạnh phải yêu nhiều
 Yêu để sống từ khi còn thơ ấu
 Sống để yêu những người mình yêu dấu
 Yêu càng nhiều thì từng phút từng giây
 Nhựa sống tràn đầy.

Viết-Chí-Nhân

Người ta thèm khát yêu và thèm khát được yêu. Tại sao vậy? Đó là bằng chứng cụ-thể chứng tỏ con người phát-xuất từ Đức Chúa Trời, một Đáng có bản thể là tình yêu. Kinh-Thánh ghi nhận: "Đức Chúa Trời là sự yêu-thương" (I Giăng 4:8). Khi Đức Chúa Trời dựng nên con người "theo hình ... ánh Ngài" và "hà sanh-khí vào lỗ mũi" (Sáng-thế ký 1:25; 2:7), là Đức Chúa Trời đã truyền qua con người một phần bản-thể của Ngài – tình yêu, "sự yêu-thương".

Mọi sinh vật đều có "yêu" cách đơn thuần. Nhưng tình yêu trong con người rất phức-tạp. Để cụ-tượng tình yêu trong con người, người ta đã ví tình yêu như viên kim cương lớn, da giác chiếu ra muôn tia, ngàn sắc riêng-bié特, khác chiểu: Yêu trắng sao mây nước hữu tình; yêu âm thanh trầm bổng; yêu màu sắc lung-linh, yêu chim muông, hoa cỏ; yêu lý thật, yêu lẽ phải, yêu quê-hương; yêu xứ-sở; có tình người, tình đồng bào, đồng loại; tình láng giềng, tình bạn-bè, tình tri-kỷ; tình gia-tộc, tình anh em, tình chame con cái; tình trai-gái, tình vợ-chồng. Có thứ tình "còn kè bớt một thêm hai", có thứ tình đối-chắc "bánh dúc trao đi, bánh qui trao lại", có thứ tình "cho không biếu không"; có thứ tình "mù-quán đầy-dứa"; lại có thứ tình "trái tim có những lý-lẽ mà lý-trí không thể hiểu được".

Ôi! Tình-chất Tình Yêu tuyệt vời mật ngọt, vụn bón cây hạnh-phúc đời người trổ hoa, đầy hương thơm. Nhưng sau khi loài người phạm tội, tội lỗi dã làm "ô-nhiêm" tình yêu. Công-dụng của tình yêu vẫn còn, nhưng thực chất của tình yêu không còn, nên công-dụng của tình yêu cũng thay đổi, thiếu trung-thực. Tình yêu vẫn là sợi dây đoàn-kết; tình yêu vẫn là chất liệu nhiệm mầu hóa giải hận-thù. Nó chỉ còn là định lý chép, trên căn bản tình yêu nhiệm đặc. Đến nỗi nhà đạo-đức Pháp La Rochefoucauld phải cay-

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi!"
 Thủ Thiên 119:105

đắng thanh lên rằng: Mọi đức-tính trong con người đều tan biến trong quyền lợi vị kỷ cá nhân như nước các dòng sông tuôn vào bể cá. Làm gì có tình mẫu tử thiêng-liêng, lòng bác-ái tốt đẹp, tính khiêm-nhuường khả ái ... Tất cả chỉ vì mình, nghĩ đến mình trước hết rồi loài người trang-trí bằng một danh từ và một nội dung lường gạt.

Nếu thực vậy, thì Pascal thét lớn: Cái tôi đáng ghét cung không phải là qua.

Theo tâm-lý học, tình yêu trong con người chỉ đủ yêu mình, nên tánh **TỰ ÁI** trong con người rất mạnh.

Tự ái làm cho ta nỗi giận khi bắt gặp cặp mắt kinh-khi, khi nghe một lời nói dèm-pha, chỉ-trích. Tự ái làm cho ta mừng-rõ, phồn chí khi nghe câu khen-ngợi, ninh hót. Nên Văn-Trung-Tử đã nói: "Nghe lời chê-bai mà giận là làm ngòi cho người dèm-pha. Nghe câu khen ngợi là mừng là làm mồi cho người ninh-hót".

Tự-ái phát-triển mạnh-mẽ thì hàng rào vi-kỷ nói rộng phạm-vi. Tự-ái càng cao bao nhiêu thì hành-động càng thiếu sáng-suốt bấy nhiêu. Tự-ái là chất bạc sau tấm gương trong, để khi nhìn vào chỉ còn thấy mình. Voltaire đã than rằng: "Tinh ái không mù-quáng bằng tự-ái".

Tôi yêu tôi, nhưng con người tôi-lỗi của tôi khó yêu quá. Tu thân là hành-động yêu mình và ghét tội trong mình. Phao-lô đã quyết chí tu thân, và trên con đường tu thân ấy, Phao-lô tự nhận: "Bởi tôi có ý-muốn làm điều lành, nhưng không có quyền làm trọn; vì tôi không làm điều lành mình muốn nhưng làm điều dữ mình không muốn ... Khi tôi muốn làm điều lành, thì điều dữ dính-dấp theo tôi" (Rô-ma 7:18-19,21). Chắc mỗi chúng ta đều có từng-trải như Phao-lô vậy.

Tôi yêu tôi, và Đức Chúa Trời cũng yêu tôi. Tôi ghét tội trong tôi, và Đức Chúa Trời cũng ghét tội trong tôi vậy. Tôi không đủ năng-lực làm trọn điều tôi sở-nguyện, nên Đức Chúa Trời đã làm trọn điều tôi sở-nguyện. Kinh-Thánh ghi: "Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu-thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng còn là người có tội, thì Đáng Christ vì chúng ta chịu chết" (Rô-ma 5:8).

Phải, nhờ Đức Chúa Jésus Christ chịu chẽ trên thập-tự giá đền tội cho tôi (I Phi-e-ro 2:32). Huyết Ngài đổ ra còn linh-nghiêm làm sạch tội tôi (I Giăng 1:7), khi tôi bằng lòng tin nhận Ngài là Cứu Chúa của tôi. Bởi đó, Ngài đã khiến tôi trở nên con-cái Ngài, thuộc về gia-dinh thánh của Đức Chúa Trời (I Phi-e-ro 2:9).

Cơ-đốc nhân được gọi là người "rất yêu dấu" (I Giăng 4:7). Cơ-đốc nhân thật đáng yêu "vì chúng ta là việc Ngài làm ra, đã được dựng nên trong Đức Chúa Jésus-Christ để làm việc lành mà Đức Chúa Trời đã sám-sắn trước cho chúng ta làm theo" (É-phê-sô 2:10).

Cơ-đốc nhân chẳng những "yêu mình", còn yêu cả thân-thể mình, vì "thân-thể" Cơ-đốc nhân là "đền thờ của Đức Thánh-Linh đang ngự trong anh em" (I Cô-rinh-tô 6:19). Cơ-đốc nhân yêu thân-thể mình bằng cách "dâng thân-thể mình làm của lễ sống và thánh, dẹp lòng Đức Chúa Trời" (Rô-ma 12:1). Bởi đó, mà Cơ-đốc nhân không để thân-thể mình thích-thú trong "việc làm của xác thịt là rõ ràng lắm: Ấy là gian-dâm, ô-uế, luồng-tuồng, thờ hinh-tượng, phù-phép, thù-oán, tranh-dấu, ghen-ghét, buồn giận, cãi-lý, bất bình, bè-dảng, gah-gó, say-sura, mê ăn-uống, cùng các sự khác giống nhau vậy." (Ga-la-ti 5:19-21).

Chẳng những vậy thôi, còn "lấy thân-thể mình làm sáng danh Đức Chúa Trời." (I Cô-rinh-tô 6:20) qua việc làm hàng ngày: "Anh em hoặc ăn, hoặc uống, hay làm sự chi khác, hãy vì sự vinh-hiển Đức Chúa Trời mà làm ... gắng sức dẹp lòng mọi người trong mọi việc, chẳng tim ích-lợi riêng cho mình, nhưng cho phần nhiều người, để họ được cứu" (I Cô-rinh-tô 10:31,33).

Đối-tượng tình yêu Cơ-đốc nhân là hai điều răn Chúa Jésus khẩn định: "Này là điều-răn thứ nhứt: Người phải hết lòng, hết linh-hồn, hết trí-khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người. Ngày là điều thứ hai: Người phải yêu người lân-cận như mình" (Mác 12:29-31).

Tình yêu trong chúng ta chỉ đủ "tự ái", làm sao Cơ đốc nhân có thể "yêu Chúa, yêu người" theo "diều rắn" Chúa truyền. Cơ đốc nhân không "yêu Chúa, yêu người" bằng tình yêu mình có, nhưng yêu bằng tình yêu Chúa ban cho, là "sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rái khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta" (Rô-ma 5:5).

Trong tiếng Greek, loại ngôn ngữ được dùng viết Kinh Thánh phần Tân-Ước thì có vài chữ nói về yêu thương:

"Eros" chỉ về thứ tình yêu nhục dục như xem hình khỏa thân người khác phái, xem cảnh yêu-đương trên màn hình, thì này ra "yêu" ... thứ đó. Loại yêu nhục-dục chót đến chót đi. Trong Kinh-Thánh không có chữ này.

"Storge" để chỉ thứ yêu cảnh vật trăng nước hưu tình, hay thú vật gia-súc.

"Phileo" chỉ về loại yêu theo cảm-xúc, yêu có điều kiện, yêu bởi ... yêu vì ... Chúng ta có loại tình yêu này.

"Agape" chỉ về loại yêu vô điều kiện, là loại yêu mặc dầu, dầu thế nào cũng yêu, kẻ thù nghịch mình cũng yêu được.

"Agape" là loại tình yêu của Đức Chúa Trời yêu nhân loại trong thế-gian bày tỏ trong Giăng 3:16 như vậy: "Vì Đức Chúa Trời yêu-thương (agape) thế gian". "Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu-thương (agape) đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đáng Christ vì chúng ta chịu chết" (Rô-ma 5:8).

"Agape" là loại tình yêu của Chúa Jésus, Kinh-Thánh xác chứng: "Ngài đã yêu (agape) người thuộc về Ngài, thì cứ yêu (agape) cho đến cuối cùng." (Giăng 13:1). "Sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rái khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh-Linh đã được ban cho chúng ta" (Rô-ma 5:5) là loại tình yêu "Agape".

Cơ-đốc nhân bày-tỏ sự yêu-thương này bằng cách "tôn Đáng Christ, là Chúa, làm thánh trong lòng mình" (I Phi-e-rô 3:15). Tình yêu-thương của Đức Chúa Trời (agape) được trọn-vẹn trong con-cái Ngài qua ba cách như sau: 1/ **Đối với Chúa** - Làm theo Lời Ngài. "Nhưng ai giữ lời phán Ngài, thi lòng kính-mến Đức Chúa Trời thật là trọn-vẹn trong người ấy" (I Giăng 2:5). 2/ **Đối với người** - Chúng ta yêu nhau. "Nếu chúng ta yêu nhau, thi Đức Chúa Trời ở trong chúng ta, và sự yêu-mến Ngài được trọn-vẹn trong chúng ta" (I Giăng 4:12). "Yêu nhau" là thể-hiện tình yêu của Đức Chúa Trời và bày-tỏ Đức Chúa Trời yêu-thương người qua con-cái Ngài. 3/ **Đối với mình** - An tâm. "Sự yêu-thương trọn-vẹn thi cát bô sự sợ-hãi" (I Giăng 4:18). Con-cái Chúa sanh-động trong sự yêu-thương của Chúa là "đẹp lòng Ngài" thi chẳng có gì làm cho con-cái Chúa sợ-hãi đâu bị "ném đá" như È-tiên (Công-vụ các sứ đồ 7:54-60).

Năng lực tình yêu "Agape" là: "Tình yêu-thương hay nhin-nhục; tình yêu-thương hay nhon-tử; tình yêu-thương chảng ghen-tí, chảng khoe mình, chảng lén mình kiêu-ngạo, chảng làm diều trái phép, chảng kiêm tự lợi, chảng nóng giận, chảng nghi-ngờ sự dù, chảng vui vẻ điều không công-binh, nhưng vui trong chán-lý. Tình yêu-thương hay dung-thứ mọi sự, tin mọi sự, nín chịu mọi sự."

Tình yêu-thương chảng hề hư-mất bao giờ." (II Cō-rinh-tô 13:4-8).

Cơ-đốc nhân thực hành hai "diều rắn" Chúa Jésus truyền bằng "sự yêu-thương" (agape) đang có trong lòng chúng ta. Diều đầu tiên Cơ-đốc nhân dùng "sự yêu-thương" này để "nhin-nhục". "Nhìn" là "nhục", Người Việt mình có định lệ: nhìn bắt quá tam. Nhìn ba lần thôi, qua lần thứ tư thì không cần nhìn, mà phản đối cho phải lẽ. Có người lại lấy "nhìn" để làm lợi ích cho mình.

NHỊN

Nhin để chịu đựng cay đắng
Nhin để đối phó kẻ hay ghét mình
Nhin để cho dạ được minh
Nhin để chữ nghĩa chữ tình vẹn nguyên

Nhin để nghe một lời khuyên
Nhin để theo dõi kẻ điên làm càn
Nhin để kiên-trì bền gan
Nhin để ta được bình-an trong đời
Nhin để nắm bắt thiên thời
Nhin để thấu hiểu miệng đời thế-gian
Nhin để qua khỏi gian-nan
Nhin để cảm giác kẻ gian hai lòng
Nhin để nhin rõ đục trong
Nhin để suy-nghĩ và không làm liều
Nhin để qua con bão chiều
Nhin để giảm tránh những điều xấu xa
Nhin để phòng kẻ hại ta
Nhin để tinh-tảo nhận ra kẻ thù.

Chúa Jésus phán người thuộc về Ngài như vậy: "Khi nào vì cớ ta mà người ta mắng nhiếc, bắt-bó, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các người, thì các người được phuộc" (Mat-thi-ơ 5:11). Nghĩ đến "phuộc" Chúa ban cho là dẽ "nhin-nhục". Phao-lô, người hầu việc Chúa đã "nhin-nhục" như vậy: "Nhưng chúng tôi làm cho mình đáng trượng trong mọi sự, như người hầu-việc Đức Chúa Trời. Bởi lòng nhin-nhục lầm trong những sự hoạn-nan, thiếu-thốn, khổn-khổ, đòn vọt, lao-tù, rối-loạn, khó-nhọc" (II Cō-rinh-tô 6:4-5).

Khoi đầu "tình yêu-thương" là "nhin-nhục", kết-thúc "tình yêu-thương" là "nín chịu mọi sự". "Nín chịu" không nằm trong nghĩa thụ-động, nhưng có tính-cách năng-động, với ý-chí sắt đá, với nghị-lực kiên-cường quyết tâm "nín chịu" để đạt đến đặc-thắng trọn-vẹn. "Nín chịu" trong-nganh của người, hầu có thể tha-thứ "bảy mươi lăm bảy" để giữ mối giao-hoa. "Nín chịu" để có thể "ở từ-té với mọi người ... nhin-nhục, dùng cách mềm-mại mà sửa dạy kẻ chống trả, mong rằng Đức Chúa Trời ban cho họ sự ăn-năn để nhin biết chân-lý, và họ tình ngô gõ mình khỏi lười ma-quí, vì đã bi bắt láy làm theo ý" (II Ti-mô-thê 2:24-25).

Với tình yêu agape, Cơ-đốc nhân có thể mạnh-dạn tuyên bố: "Ấy là Chúa thế nào thì chúng ta cũng thế ấy trong thế-gian này." (I Giăng 4:17).

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIÁ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- OB. Lê-Kim-Váng - Hampton, VA	100\$00
- Bà QP Mục-sư Nguyễn-Ngọc-Trân- Sachse, TX	100\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA	200\$00
- HT Báp-tít VN - Jamestown, NC	100\$00
- Ông Nguyễn-Lực - Valujo, CA	100\$00
- Bà Tân-Mary - N. Las Vegas, NV	200\$00
- Ông Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, HI	30\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VI

SÁCH IN TẠI VIỆT-NAM

* Nhà in sách KHÁM-PHÁ tại thành-phố Hồ-Chí-Minh, Việt-Nam đã in 5 cuốn sách JÉSUS - CỨU CHÚA TÔI.

* Tháng 4 đến tháng 12 năm 2024, Chúng tôi in thêm 2 cuốn

Jésus - Cứu Chúa Tôi VI - Thi-Dụ Ngài Nói
Jésus - Cứu Chúa Tôi VII - Phép Lạ Ngài Làm

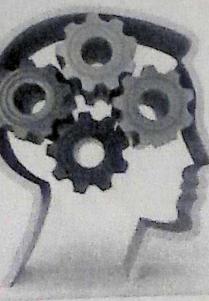
- Bà chủ nhà in cho biết các sách phải in thêm 500 cuốn vì các Mục-sư rất cần có. Tôi đồng ý.
- Số tiền cần cho chi phí trên mười ngàn. Tạ ơn Chúa, Ngài đã thúc-giục một số con cái Chúa chung lo.
- Bà Nguyễn-Thị-Cúc - San Diego, CA
- Ông Trần-Hạnh - San Diego, CA
- Bà Án-Danh - San Diego, CA
- Bà Lê-Bạch-Tuyết - Calgary, Canada

200\$00
1,000\$00
10,000\$00
100\$00

* Quý Vị muốn chung lo xin gửi tiền về:
Mục-sư Phan-Thanh-Bình
660 S. Third St, El Cajon, CA 92019.
Phone (619) 743-2284

* Đây là cách giới thiệu Cứu Chúa Jésus đến Người Việt ở quê nhà.

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn

"Vì mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vì tiền công của tôi lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (Kt: Rô-ma 3:23, 6:23; È-xê-chi-ên 18:4)

(Kt: Rô-ma 3:20;
È-phê-sô 2:8-9)

Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế

"Vì không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi... không phải do công đức." (Kt: Rô-ma 3:20;
È-phê-sô 2:8-9)

(Kt: Rô-ma 5:8;
I Phê-rô 3:18)

"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vì Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (Kt: Rô-ma 5:8;
I Phê-rô 3:18)

(Kt: Mác 1:15;
Công-vụ 16:31)

"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (Kt: Mác 1:15;
Công-vụ 16:31)

(Kt: Mác 1:15;
Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đáng Cha sai đến. (Giăng 17:3)